Народний одяг — витвір мистецтва. 6 клас

Український народний одяг — яскраве і самобутнє явище в історії його народу. Воно розвивалося й удосконалювалося впродовж століть.

Історія українського вбрання пов'язана з традиціями Київської Русі. Колекціонуючи малюнки, українського одягу, ми дійшли висновку, що з він тісно пов'язаний з розвитком ткацтва та різноманітних ремесел. Так, костюм української селянки в добу Давньої Русі складався з вишитої сорочки, спідниці, що являла собою два незшитих полотнища картатої або орнаментованої тканини. На голові у дівчини був вінець, а у заміжньої жінки убір із дорогої тканини, на який накидався шматок тканини у вигляді рушника. На ноги наші прабабусі й прадідусі одягали плетені або шкіряні постоли.

До чоловічого вбрання належали сорочки до колін. Вони одягалися навипуск, підперезувалися в'язаним поясом, на якому кріпилися кресало, гребінь та невеликий ніж. На голові була шапка, взуттям служили личаки або шкіряні постоли. У прохолодні пори року чоловіки носили кожухи.

У городян був дещо інший одяг. Жінки носили довгу сорочку та незшиті обгортки. На голові у дівчат, як і в селянок , був вінець, а в жінок — очіпок. Міські мешканці мали багато прикрас — привіски, сережки, намиста, браслети.

Одяг багатих людей виконувався х дорогих тканин. У жінок були накидки типу плащів, кольорові чоботи, а голову обвивало рушникоподібне вбрання, під яким носили шапки, прикрашені дорогоцінним камінням, вишивкою. Головний убір жінки, як і багато інших елементів убрання, мав ритуальне значення.

З часом костюм змінювався. У XVH-XIX ст. одежа стала своєрідною позначкою, за якою визначалась належність людини до бідних чи багатих. У сім'ях забезпечених для пошиття костюмів використовувалися дорогоцінні тканини. Заможні козаки носили сорочки з тонкого полотна. Такі сорочки були вишиті золотом чи сріблом. На початку XX століття в народному одязі відтворювалися певні елементи культури Європи. Внаслідок поширення досягнень професійної моди у сучасному одязі більшості народів світу відчуваються певні стандарти та еталони. Однак має місце й самодіяльна мода, представники якої стимулюють пошук так званих індивідуалізованих костюмів.